

Th t ra ai cũng bi t, Đ Vi t Nam s dĩ có s “Độc nh chính tr” là do bàn tay cai tr hà kh c c a nhà c m quy n, đã làm tê li t m i ý th c ph n bi n, ch ng đ i, đ ng th i đ p t t ngay t trong tr ng n c m i m m m ng ph n kháng.

M t v đang lùa b t ng i bi u tình ch ng Trung qu c bá quy n Hà N i lên xe buýt ngày 21 tháng 8, 2011.(Hình: IAN TIMBERLAKE/AFP/Getty Images)

T tr c đ n nay, s “Độc nh chính tr” là m t trong nh ng “thành t u” đ c nhà n c Vi t Nam đ a ra đ ch ng minh (th c t là bao bi n) cho năng l c lãnh đ o, tính chính danh c a đ ng c ng s n su t nhi u th p niên qua.

Ng c l i, nh m thoái thác v vi c không mu n thay đ i h th ng chính tr tr thành m t qu c gia t do dân ch , đa nguyên, đa đ ng, nhà n c Vi t Nam th ng vi n đ n lý do dân trí ch a cao, đa đ ng s đ n đ n h n lo n, v.v.

Đi u đáng nói là do đ c nghe quen nh ng lu n đ i u này, c ng v i n i ám nh v nh ng năm tháng chi n tranh đau th ng kéo dài đã qua c a đ t n c, m t s ng i dân cho đ n t n th i đ i m bây gi cũng có nh ng ý nghĩ nh v y. R ng s Độc nh là quan tr ng nh t.

Ng i ta s h i chi n tranh, s h i m i cu c cách m ng dù đ i hình th c nào, và hoài nghi m i s thay đ i. M t ch đ khác ch c gì đã t t h n? Và ng i ta t an i, Vi t Nam đ u sao cũng bình an đ mà làm ăn ki m s ng, không có bi u tình b o đ ng, kh ng b , đánh bom t sát...

Th t ra ai cũng bi t, Đ Vi t Nam s dĩ có s “Độc nh chính tr” là do bàn tay cai tr hà kh c c a nhà c m quy n, đã làm tê li t m i ý th c ph n bi n, ch ng đ i, đ ng th i đ p t t ngay t trong tr ng n c m i m m m ng ph n kháng.

Trong khi b t c ai n u đã t ng s ng qua ch đ c ng s n VN đ ng th i l i có c h i s ng đ i m t ch đ t do dân ch khác đ so sánh, s hi u r t rõ m t c ch chính tr xã h i n Độc nh th t s ph i là Độc nh v nhi u m t. Và khái ni m Độc nh chính tr Đ Vi t Nam có đ m đ n s bình yên, an toàn th t s cho ng i dân hay không.

Đ m t qu c gia dân ch pháp tr , có m t h th ng, đ ng l i chính sách đ i u hành qu n lý đúng đ n, m t b máy nhà n c làm vi c hi u qu t trên xu ng đ i. Thì dù có bi u tình b o lo n, ông t ng th ng này b m t ch c, ông th t ng kia b b i nhi m, ng i này lên ng i kia xu ng, cũng không gây ra nh ng xáo tr n hay m t cân b ng nghiêm tr ng.

K c khi r i vào tình tr ng... không có chính ph su t m t th i gian dài, g n 18 tháng, m t k l c th gi i, nh n c B , k t sau cu c b u c Qu c H i ngày 13 tháng 6, 2010! Do b t đ ng

giữa các chính đảng của đảng đảng nói tiếng Pháp và đảng đảng nói tiếng Hà Lan ở nước này!

Việt Nam, ngoài là chính trị, tất cả các lĩnh vực khác của đời sống xã hội đều thấm nhuần hoặc phải bày rõ rệt sự bất ổn.

Mà ngay trong lĩnh vực chính trị cũng chỉ là sự định nghĩa trên bề mặt. Những sự bất bình, bất công, bất công, ngao ngán của người dân đối với nhà cầm quyền đã thể hiện ra bên ngoài, cách này cách khác, trong thời gian qua.

Những vấn đề u tình khiêu khích đến đại của nông dân. Những cuộc đình công đòi tăng lương của thi nhân đều là làm việc của giới công nhân. Bi u tình đòi hỏi đến đại, từ do tín ngưỡng của giới Công Giáo. Bi u tình, gọi kháng nghị thể với các vấn án oan sai, hay bị đánh đập, giới chức mặt cách oan uổng... Tình trạng ngày càng nhiều blogger, trí thức, các nhà bất đảng chính kiến, từ nhân vật ng tâm... bị bắt, bị tù đầy... Tất cả là minh chứng cho những sự sống ngấm ngầm bất ổn với chính trị.

Và nếu chúng ta xuyên theo dõi các trang blog cá nhân, các diễn đàn để cập... là tiếng nói thất lòng của người dân thuộc mọi lứa tuổi, thành phần trong xã hội, chúng ta có thể cảm nhận tâm trạng chung của người dân. Rồi họ nghĩ gì về chế độ, họ khao khát, mong muốn những gì cho đất nước, dân tộc.

Trong lĩnh vực kinh tế, tình trạng bất ổn thể hiện qua việc đảng tiên Việt Nam liên tục bị trượt giá, lạm phát tăng liên tiếp trong nhiều tháng, ngân có những giai đoạn cao nhất Châu Á. Và theo những định nghĩa của Ủy Ban Kinh Tế của Quốc Hội trong bản tin kinh tế vĩ mô số 5 (10.2011), Việt Nam nằm trong “nhóm 4 nước có mức độ tăng trên thế giới về lạm phát tăng cao vào cuối năm 2011” (Dân trí ngày 27.11.2011).

Giá vàng và ngoại tệ lên xuống bất thường, nợ nước ngoài cao, không lo ngại rủi ro vỡ nợ. Tháng 7 năm 2010, Việt Nam đã bị công ty xếp hạng tín dụng Fitch hạ thấp mức tín nhiệm nợ (theo Voanews ngày 29 tháng 7, 2010). Tính từ tháng 3 năm 2011, Việt Nam là một trong 18 quốc gia có khả năng vỡ nợ cao nhất thế giới. (theo Business Insider). Việt Nam lại có nợ nước ngoài quá mức nên nguy cơ này càng lớn.

Tình trạng thâm hụt cán cân thương mại, nhập siêu mức cao là những căn bệnh kinh niên của nền kinh tế.

Chính sự điều hành quản lý kém hiệu quả, thiếu duy kinh tế và quy tắc cách mệnh mệnh những người lãnh đạo đã đưa đến tình trạng này. Bên cạnh đó là hệ thống luật pháp không minh bạch, những chính sách kinh tế thiếu nhất quán khiến cho các nhà đầu tư nước ngoài và ngay các doanh nghiệp trong nước cảm thấy bất an. Còn đối với người dân, chế riêng việc đảng tiên thế ng xuyên mất giá, giá cả sinh hoạt tăng nhanh cũng khiến họ mất mát.

Trong đời sống xã hội, mặt thể chế chính trị để tài, công an trở đã tỏ ra vô vàn sự bất ổn trên bề mặt cũng như trong chiều sâu. Nhiều tham nhũng, lạm dụng quyền lực, sự bất công, không cách giàu nghèo quá lớn, luật pháp không được tôn trọng...

Hậu quả là đời sống xã hội ngày càng xuống cấp. Giáo dục thì học sinh nên con người càng không có chất lượng, càng xuống cấp hơn niềm tin. Ngày nào trên TV và trên các tờ báo chính thức trong nước cũng tràn ngập thông tin về những vấn đề, tham nhũng, những vấn án mệnh cấp

giống hi vọng... các kiểu.

Đời sống tinh thần của người dân đã không được yên ổn do phải lao vào cuộc mưu sinh hàng ngày, phải chi theo nên lạm phát và những chính sách vĩ kinh tế xã hội thực sự xuyên thay đổi của nhà nước.

Người dân lại phải lo lắng về đời sống chuyển do phải sống trong một chế độ không có các chính sách an sinh phúc lợi xã hội đầy đủ, và một môi trường sống không an toàn, tính mạng của con người không được bảo đảm.

Tệ nạn tại nạn giao thông quá cao, con số tử vong lên đến 13-14 ngàn người mỗi năm, tại nạn lao động, cho đến muôn vàn những cái chết do những nguyên nhân “trời ơi đất hỡi” khác. Những mảnh đời ngoài đời sống bị cây ngã đè, bị sập hầm ga, “hố tử thần”... nhà chung cư mới xây xong chưa bao lâu đã bị sập... Thậm chí đi xe gắn máy, xài điện thoại, máy giặt... cũng có nguy cơ phát nổ gây tai nạn nghiêm trọng như một số vụ do báo chí đưa tin gần đây.

Rủi ro môi trường thực phẩm không an toàn, hàng giả, hàng chợ tràn lan trên thị trường...

Nguyên nhân chủ yếu là do thói làm ăn chấp giết, thiêu tinh thần trách nhiệm công việc với chính sách kiểm soát/quản lý/điều tiết lỏng lẻo của nhà nước và vốn nạn tham nhũng làm vô hiệu hóa mọi thứ.

Đã vậy con người lại bị kẻ mồm không được do thói mách vạ tâng bốc. Từ do dân chủ và nhân quyền không được tôn trọng nên người dân có thể bị sách nhiễu, bắt bớ, tù đầy bất cứ lúc nào nếu muốn thể hiện quyền tự do ngôn luận, tự do tín ngưỡng, tự do biểu tình... mà hiện pháp Việt Nam đã ghi những thực thể chưa bao giờ được thi hành.

Sống trong một môi trường như thế người dân có thể sống được bình an thanh thản trong lòng không?

Như vậy sự định nghĩa chính trị, thậm chí khái niệm định nghĩa chung chung mà nhà nước Việt Nam hay đưa ra để dân liệu có thực?

Và ngay cả nếu có “định nghĩa về chính trị”, liệu có đáng để đánh đổi muôn vàn sự bất ổn, bất an khác đã tồn tại bao nhiêu năm qua và ngày càng trầm trọng thì mô hình thực chất chính trị như hiện tại?